

Kirándulás Lengyelországba

2019. február 18-tól február 22-ig gimnáziumunk egy kisebb (33 fős) csapatával tanulmányi kiránduláson vettünk részt Lengyelországban. Hétfőn, pontban reggel 8-kor szeretett iskolánk bejárata előtt vette kezdetét utunk, miután megbizonyosodtunk arról, hogy sem többen, sem kevesebben nem vagyunk a buszon, mint ahány főről előre tudtunk. Mire először kinéztünk a busz ablakán, már át is léptük a Felvidék innenső határát körülbelül fél 9-kor. Kora délután már körbe is jártuk Nedecz várát, amely a történelmi országhatáron áll. Krakkói szállásunkra (Ószandec és Limanowa magyar emlékeinek megtekintése után) 2 órás késéssel érkeztünk meg, mivel a nagyvárosban útközben komoly forgalmi dugók és apróbb úttévesztések akadályozták bennünket.

A szálláson, amely a főtéren mellett található, a bejelentkezés után elfoglaltuk szobáinkat, ahol kipakoltunk, aztán rögvest nyugovóra tértünk, mivel másnap egy gyors reggeli után korán indultunk Wieliczka-ba, hogy megnézzük a sóbányát. Egy röpké három órás idegenvezetés után visszaindultunk Krakkóba, hogy végigjárjuk a belvárost, és meglátogassuk annak nevezetességeit (és a helyi kebabos büféket). Az utolsó ilyen látványosság ezen a napon a krakkói vár volt. A szerda reggeli korai indulás miatt a városnézést követően meglátogattunk egy helyi bevásárlóközpontot, hogy elég enni- és innivalót vásároljunk a hosszabb útra: minden szoba közösen vásárolt magának reggelinek valót, így a bőség kosarából mindenki egyaránt vehetett, senki nem mondhatta másnap, hogy éhes maradt.

Szerdán az eső kopogására ébredtünk. Ez még csak jobban "hozzásegített" minket az auschwitzi látogatás miatti kissé komor hangulathoz. Igyekeztünk időben érkezni a helyszínre, hogy hosszú várakozás nélkül kaphassunk idegenvezetést. Az auschwitzi koncentrációs tábor rengeteg megrázó képet tárt elénk, visszaidézve ezzel a múlt század első felének szörnyűségeit. Láttunk temérdek használati tárgyat, bőröndöket, cipőket, amiket a raboktól koboztak el az örök, láttunk körülbelül 2 tonna levágott emberi haját vitrin mögé zárva. A szomorú túra végén közös érdeknek éreztük, hogy ellátogassunk az elhurcolt magyarok emlékének szentelt kiállításra, majd Birkenau-ba mentünk, ami talán újabbat már nem is mutathatott. Az viszont biztos, hogy az egykori gázkamra és krematórium sűrű, nyomasztó levegőjének emléke örökre bennünk marad.

II. János Pál pápa szülőházának meglátogatása után indultunk ismét vissza Krakkóba. A késő délutáni órákban egy Biedronka nevű áruházban annyi elemózsiát vásároltunk reggelre, hogy már az egyik szatyor is felmondta a szolgálatot séta közben. Vacsorát a Balaton nevű magyaros étteremben kaptunk, amely a belváros közepén található, így nem kellett sokat sétálni éhesen a szállástól. A menü húslevesből és csirkepaprikásból állt, tehát aznap sem feküdtünk le korgó gyomorral.

Csütörtökön szintén korán indultunk útnak, ezért a jól megszokott módon a buszon reggeliztünk, délelőtt megnéztük Bem József sírhelyét Tarnoban, s aztán egy aprócska,

majdnem 250 kilométeres buszút után megérkeztünk Przemyśl városába, ami az első világháború alatti galíciai fronton játszott meghatározó szerepet. Itt egy rövid városnéző túra után Krakkóba vettük visszafelé az irányt. Az aznap esti vacsorát egy nagyon különleges és otthonos étteremben fogyasztottuk (szintén a belvárosban), ahol hagyományos lengyel fogásokat, ételkülönlegességeket kóstolhattunk meg. A hosszadalmas és fárasztó napközbeni utazás után szinte már kidülledt szemekkel fogyasztottuk a jobbnál jobb étkeket. Utolsó ott töltött éjszakánk kezdetét vette ezután, de másra már nem maradt energiánk a pakoláson kívül, hiszen fáradtan és jóllakottan feküdtünk le. Pénteken még volt időnk a krakkói bazilika meglátogatására, majd a nap további részében, a hét utolsó állomásaként a hideg és csúszós Zakopanében töltöttünk el néhány órát, amely méltó módon koronázta meg ezt az öt napot. Biztos, hogy maradandó emlék lesz mindenki számára ez a kirándulás, amelynek napjait még a hotel szellemei sem tudták elrontani, aki pedig szeretne vizuális élményben is részesülni, az tekintse meg az útról készült kiváló fotósorozatot a legjobb pillanatokkal.

Mida Botond Boldizsár
Zima Valter

(A lengyelországi kirándulás a Waclaw Felczak Alapítvány „Polonica Varietas” elnevezésű pályázati támogatásából valósult meg.)